

Bestemmelser i stk. 1 om nettoudvidelse sigter ikke mod indholdsmæssige ændringer i forhold til den nugældende retstilstand. Det betyder, at det fortsat er en forudsætning for udbetaling af løntilskud, at ansættelse af den ledige indebærer en merbeskæftigelse, som forudsættes opgjort efter objektive kriterier. Heller ikke bestemmelsen i stk. 3 om konkurrenceforvriddning indebærer ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

Til § 15

Der indføres i forhold til de ledige dagpengemodtagere en overgrænse på sammenlagt 2 år for tilbud om jobtræning.

Til § 16

Det ordinære uddannelsessystem er et centralt element i uddannelsesindsatsen over for de ledige, og bør så vidt muligt foretrækkes frem for særligt tilrettelagte forløb.

Det ordinære uddannelsessystem omfatter blandt andet AMU-skoler, tekniske skoler og handelsskoler.

Uddannelsespladserne kan tilvejebringes af Arbejdsformidlingen og kommunerne. Kommunerne kan således som hidtil købe uddannelsespladser på daghøjskoler, produktionsskoler etc.

Ledige dagpengemodtagere kan også selv finde en uddannelsesplads, som herefter kan tilbydes den ledige, hvis man skønner, at dette er i overensstemmelse med den lediges og arbejdsmarkedets behov. For kontanthjælpsmodtagere vil muligheden for at deltage i uddannelse afhænge af regler herom i lov om social bistand.

Der vil også kunne være tale om, at Arbejdsformidlingen og kommunerne køber pladserne til de ledige, og i det omfang der er tale om uddannelser baseret på deltagerbetaling finansiere den lediges betaling for uddannelsen. Dette gælder, hvad enten den ledige har fået orlov til uddannelse og herefter et tilbud efter § 16, eller den ledige alene har fået et tilbud efter § 16 med uddannelsesgodtgørelse efter lovens § 17.

Arbejdsformidlingen og kommunerne vil derudover, som led i den opkvalificerende indsats over for de ledige, kunne iværksætte særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, som ikke rummes inden for de eksisterende ordinære uddannelsesprogrammer. Det kunne eksempelvis være forløb, som sigter på at gøre det lettere for personer, der har vanskeligt ved at opnå eller bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet, at få beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked eller påbegynde en ordinær uddannelse. Det kunne

også være tale om forløb med det sigte at afhjælpe og forebygge særlige omstillings- og tilpasningsproblemer på det regionale arbejdsmarked.

Det enkelte forløb kan tænkes afviklet enten som særligt sammensatte uddannelsesprogrammer købt på en eller flere uddannelsesinstitutioner, eller som forløb sammensat af flere forskellige ordinære uddannelsesmoduler.

Bestemmelsen i stk. 2 fastslår, at de normale optagelsesbetingelser, som gælder på de enkelte uddannelsesinstitutioner, ikke fraviges.

Til § 17

Udgangspunktet er, at alle uddannelsessøgende under 25 år får statens uddannelsesstøtte på SU-beregtigende uddannelser, uanset om de påbegynder uddannelsen som led i den arbejdsmarkedspolitiske indsats eller på normal vis. Der sker dermed en harmonisering af de eksisterende støttemuligheder.

For personer med forsørgelsesforpligtelse og fast tilknytning til arbejdsmarkedet vil uddannelse med statens uddannelsesstøtte imidlertid betyde, at de sjældent vil have økonomisk mulighed for at påbegynde en uddannelse, idet vilkårene for uddannelse med statens uddannelsesyndelse er væsentlig mindre fordelagtig end uddannelse med uddannelsesgodtgørelse. Dette er baggrunden for, at ledige, som er fyldt 25 år, vil kunne få uddannelsesgodtgørelse, selv om de måtte være berettiget til statens uddannelsesstøtte. Der kan således være tale om, at uddannelsesgodtgørelse gives til lange og mellemlange videregående uddannelser, hvis dette er særligt begrundet i den lediges ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov. Arbejdsministeriet og Undervisningsministeriet vil i fællesskab udarbejde en positivliste over hvilke uddannelser, der i denne sammenhæng ikke vil kunne betragtes som lange- og mellemlange. Denne liste vil danne grundlag for Arbejdsformidlingens bevilling af uddannelsesgodtgørelse.

Eftersom sigtet med uddannelse som et arbejdsmarkedspolitisk redskab først og fremmest er at forbedre den lediges muligheder for at få varig beskæftigelse, kan uddannelsesgodtgørelse generelt afvises ved uddannelser, som ikke primært sigter mod at bringe den uddannelsessøgende tilbage på det ordinære arbejdsmarkedet, eller som sigter mod beskæftigelsesområder, der i det regionale område er særligt hårdt ramt af arbejdsløshed.

For dagpengeberettigede ledige under 25 år svarer uddannelsesgodtgørelse til halvdelen af den pågældendes dagpenge. Når en tilsvarende regel ikke foreslås for ledige kontanthjælpsmodtagere, hænger det